

[Finansministeren.]

somhed, vil det betyde, at de nævnte for-tjenester helt går fri for beskatning. Ved beskatningen vil man jo ved en sådan regel springe indtægten i salgsåret over. Navnlig i de tilfælde, hvor skatteyderen senere igen begynder at drive erhvervsvirksomhed, vil denne fremgangsmåde virke åbenbart urime-lig. I hvert fald må det da være ude-lukket, at en ældre skatteyder med svin-gende indkomster skal have skattenedsæt-telse, fordi han et enkelt år har haft en sær-lig stor indkomst f. eks. på grund af et særlig stort varesalg og derefter igen går ned på sin normale indtægt. Hvis man skal ned-sætte til den fremtidige indtægt, må der vel også gives særregler for personer, der har sikret sig en større kapitalpension eller en privat kapitalforsikring, der giver dem mulighed for at opretholde et forbrug af samme størrelse som før indtægtsnedgan-gen. Den funktionær, der har sikret sig en løbende pensionsindtægt, skal jo også efter forslaget betale skat af denne indtægt.

I det hele taget er det vel et spørgsmål, om personer, der har en betydelig likvid formue, skal have skattenedsættelse, og om der skal gives skattenedsættelse som følge af indtægtsnedgang også i de tilfælde, hvor den fremtidige indtægt er meget stor, f. eks. hvis indtægten går ned fra 300 000 til 200 000 kr.

Hvis man ad lovgivningens vej skal løse det problem, der nu er rejst, må vi, som jeg allerede har nævnt mange gange, gå over til at beskatte den løbende indtægt. Så vil vi ikke alene få løst dette problem, som jo er et underproblem af vort almindelige pro-blem: hvad skal vi betale skat af, skal det være af det foregående års indtægt eller det løbende års indtægt? Man kan med stor ret spørge, hvorfor det kun er de ældre, der skal betale af den fremtidige indtægt, og hvorfor ikke alle mennesker skal betale af den løbende indtægt.

Indtil en sådan ordning kan gennemføres, må vi, det var der også enighed om i ud-valget, klare os med bevillingsmæssig lem-pelse. Jeg skal gerne erkende, det gjorde jeg også i udvalget, at afgørelserne af disse sager hidtil har været noget uensartede. Jeg har derfor i udvalget givet tilsagn om, at jeg i samråd med ligningsrådet vil søge udar-bejdet en vejledning, der kan bidrage til

mere ensartede afgørelser på dette område ud fra principper, der er lempeligere end den praksis, skattedepartementet hidtil har fulgt. Der er altså tale om både mere ensartede og mere lempelige afgørelser. Det var egentlig dette, der gjorde, at vi var ved at blive enige i udvalget, og det er derfor, jeg mener, at vi i realiteten er enige. Jeg har derimod som før nævnt både over for udvalget og i de be-mærkninger, jeg lige har fremsat, forklaret, hvorfor det ikke er muligt at udforme lov-regler, der kan anvendes, indtil vi får ind-ført skat af årets indtægt.

Jeg må naturligvis erkende, at når det ærede medlem hr. Poul Møller her står op og giver udtryk for min evne til at udforme sådanne love, må jeg føle mig smigret. Jeg har flere gange her i tinget i de senere år måttet udforme lovregler på områder, hvor jeg i og for sig inderst inde har ment at det gav os større vanskeligheder end nødvendigt, og jeg er ved at nå til den overbevisning, at på ét tidspunkt skal man sige stop. Derfor er jeg meget betænkelig ved det dagsordens-forslag, der er stillet. Det hedder heri, at man henstiller til finansministeren — jeg citerer—:

„at lade udarbejde og fremsætte for tin-get lovforslag, hvorefter personer, der“ — og så mener det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at vi skal lade ordene „på grund af alder“ udgå —

„ophører med at indtjene normale ar-bejds- og erhvervsindkomster, får ret til at blive sat i skat i forhold til deres frem-tidige indtægter.“.

Da dette dagsordensforslag så åbenbart — særlig med den ændring, det ærede medlem hr. Aksel Larsen har foreslået — går ud på at opfordre mig til at stille forslag om, at vi skal beskatte af årets løbende indtægt, er jeg meget tilbøjelig til at ville modtage den foreslåede dagsorden; men da der på den anden side må være en mening med den — for det må der jo være, men det er egentlig ikke rigtig gået op for mig endnu, hvad meningen er — men meningen med dette dagsordensforslag må være afvigende fra det, vi var enige om i udvalget, og går måske i retning af, at jeg i huj og hast i juleferien skal præstere et eller andet forslag. Jeg må sige, at hvis det er meningen, er jeg ikke meget tilbøjelig til at modtage den fore-slåede dagsorden.